

[Alfred Jensen.]

et eller andet beløb, som så nogenlunde svarer til en gennemsnitsindtægt. Jeg tror ikke, man har ramt det helt rigtige med de 10 og 20 kr. Jeg tror, man må en kende højere op, men det er for os ikke afgørende, om man fastsætter beløbet nogle kroner højere eller lavere. Det afgørende for os er, at man får fastslået, at der ydes vederlag for indtægtstab. For ikke at blive misforstået vil jeg også sige, at efter min opfattelse bør disse vederlag ydes til alle dem, der deltager i det pågældende kommunale arbejde; der skal ikke sættes et skel mellem fattig og rig på dette område.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om magistratsordningen. Der er ingen tvivl om, at den udvikling, kommunerne og også det kommunale arbejde i visse større byer har gennemgået, gør en ændring i styrelsesforholdene nødvendig, og vi kan for vort vedkommende tiltræde de ønsker, som er fremsat af Aarhus kommune, og som jo er nedfældet i dette forslag. Vi har den opfattelse, at disse regler ikke alene bør tilpasses på Aarhus, men også på andre kommuner, der har de samme vanskeligheder at arbejde under.

Jeg synes dog ikke, man ved denne lejlighed skal overse, at det, der foreslås, også har sine mørke sider. Som det ærede medlem hr. Holger Eriksen rigtigt gør opmærksom på, kan man med rette rejse det spørgsmål, om man nu ikke indskrænker befolkningens indflydelse på den kommunale administration. Det ærede medlem kom til den opfattelse, at det skete ikke, befolkningens indflydelse blev tværtimod større. Det tror jeg ikke vil holde stik. Jeg tror tværtimod, at der her sker en begrænsning. Man må gøre sig klart, at det for fremtiden bliver sådan, at en hel del sager, som nu behandles i udvalg, vil blive behandlet i magistraten, og selvom de endeligt skal afgøres i byrådet, er der ikke den samme mulighed for de mange folkevalgte repræsentanter for at få det fulde kendskab til sagerens enkeltheder. Jeg er vel klar over, at en folkevalgt borgmester og folkevalgte rådmænd — og det er jo det, der er tale om her — har en tilknytning til befolkningen, som adskiller sig fra den, embedsmændene har. Men jeg ser heller ikke bort fra, at den dag, rådmænd bliver lønnet og måske kommer til at fungere flere år, vil de i nogen grad nærme sig embedsmændene, og så er det et spørgsmål, om ikke de indstillinger, der fremkommer, i allerhøjeste grad vil være præget heraf.

Jeg ser, at man i Aarhus beklager sig

over den decentralisering af arbejdet, der har fundet sted. Jeg tror ikke, man skal være betænkelig ved en sådan decentralisering. Det store overblik, som man udtrykker omsorg for, kan jo udmærket være tilstede, selvom man foretager en vis decentralisering. Jeg vil endda tro, at en yderligere decentralisering end den, man har i Aarhus, er ønskelig og formålstjenlig. Aarhus er jo efterhånden ved at blive en by, hvor de enkelte kvarterer har deres specielle problemer, som meget vanskeligt kan varetages, når der ikke findes flere medlemmer i byrådet, end der findes i Aarhus, og jeg kan sige, når der ikke findes flere medlemmer, end forfatningen hjemler ret til. Der er jo som bekendt en vis forskel på det antal medlemmer, der er i Aarhus byråd, og det antal medlemmer, som forfatningen giver os mulighed for at have. Jeg ville tro, at man burde gå den modsatte vej og drage omsorg for, at der blev draget endnu flere ind i selve administrationen, og at der foretages en større decentralisering af administrationen af kommunens anliggender. Hvad der gælder for Aarhus, gælder naturligvis i lige så høj grad, ja, i højere grad for København.

Selvom vi billiger den ordning, der her foreslås, gør vi opmærksom på, at der findes andre problemer, som ikke vil få deres løsning gennem den foreslåede ordning. Jeg nærer frygt for, at man med tiden kan komme ind i en udvikling, der betyder, at afstanden mellem borgerne og byens administration bliver større, end den er nu. Jeg kunne tænke mig, at man i den forbindelse tog spørgsmålet om kommunalbestyrelsesmedlemmernes antal op til overvejelse. Der kan højst være 25 medlemmer i et kommunalt råd. I Sverige er tallet langt større. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om man kan drage en direkte sammenligning, men jeg ved, at for 40 år siden fandtes der i Aarhus byråd 19 byrådsmedlemmer, og da var der vel en 60 000 indbyggere i byen. Nu er der op imod 120 000, jeg tror det nøjagtige tal er 114 000. Byen er vokset, og de kommunale opgaver er blevet mangedoblet, og så forekommer det ganske urimeligt, at man kører videre med det samme antal byrådsmedlemmer, som man havde dengang — ja, det er blevet forhøjet til 21. Indtil 1940 erklærede man, at dette også var for lidt, at det faktisk burde udvides, men rådhuset var lille, og der fandtes ikke siddepladser til mere end 21. Men nu har man fået et nyt rådhus, hvor der er plads til ikke 21, men to gange 21, hvis det er nødvendigt. Men alligevel beholder man antallet. Jeg synes,